

## **Delegovanie legislatívnych právomocí a kontrola vykonávania vykonávacích právomocí Komisie**

**Uznesenie Európskeho parlamentu z 25. februára 2014 o opatreniach nadväzujúcich na delegovanie legislatívnych právomocí a ku kontrole vykonávania vykonávacích právomocí Komisie zo strany členských štátov (2012/2323(INI))**

*Európsky parlament,*

- so zreteľom na články 290 a 291 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ),
- so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie<sup>1</sup>,
- so zreteľom na Spoločnú dohodu o delegovaných aktoch schválenú 3. marca 2011 Konferenciou predsedov,
- so zreteľom na rámcovú dohodu o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou<sup>2</sup>, najmä na jej bod 15 a na jej prílohu 1,
- so zreteľom na rozsudok Súdneho dvora z 5. septembra 2012 vo veci C-355/10, Parlament/Rada (zatiaľ nezverejnený) a na prebiehajúce konanie vo veci C-427/12, Komisia/Európsky parlament a Rada Európskej únie,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 5. mája 2010 o právomoci legislatívneho delegovania<sup>3</sup>,
- so zreteľom na informačnú správu Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru, ktorá bola prijatá 19. septembra 2013, s názvom Lepšia tvorba práva – vykonávacie a delegované akty,
- so zreteľom na list predsedu Európskeho parlamentu predsedovi Konferencie predsedov výborov z 26. novembra 2012 o horizontálnych zásadách pri používaní delegovaných aktov vo vzťahu k legislatívnym programom spadajúcim do viacročného finančného rámca (VFR), ako ho schválila Konferencia predsedov na svojej schôdzi 15. novembra 2012,
- so zreteľom na list predsedu Európskeho parlamentu predsedom Rady a Komisie z 8. februára 2013 o nedostatočnom pokroku v Rade, pokiaľ ide o návrhy na zosúladenie v oblasti poľnohospodárstva a rybníctva;
- so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
- so zreteľom na správu Výboru pre právne veci a stanoviská Výboru pre rozvoj, Výboru pre hospodárske a menové veci, Výboru pre zamestnanosť a sociálne veci, Výboru pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín, Výboru pre priemysel, výskum a

---

<sup>1</sup> Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

<sup>2</sup> Ú. v. EÚ L 304, 20.11.2010, s. 47.

<sup>3</sup> Ú. v. EÚ C 81 E, 15.3.2011, s. 6.

energetiku, Výboru pre dopravu a cestovný ruch, Výboru pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka, Výboru pre rybárstvo a Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci (A7-0435/2013),

- A. keďže Lisabonskou zmluvou vznikla pre Európsky parlament a Radu (ďalej spoločne len „zákonodarca“) možnosť delegovať v legislatívnom akte (ďalej len „základný akt“) časť svojich právomocí na Komisiu; keďže delegovanie je citlivý úkon, ktorým Komisia dostáva pokyny na výkon právomoci, ktorá je prirodzenou súčasťou vlastnej úlohy zákonodarcu; keďže je preto potrebné zabezpečiť správne uplatňovanie zmluvy, aby sa zabezpečila dostatočná úroveň demokratickej legitimity pre delegované akty; keďže skúmanie otázky delegovania musí preto vždy vychádzať zo slobodnej vôle zákonodarcu; keďže podľa ustálenej judikatúry má zákonodarca výhradnú právomoc prijímať základné predpisy pre danú predmetnú oblasť, čo znamená, že prijímanie ustanovení vyžadujúcich politické rozhodnutia, za ktoré nesie zodpovednosť zákonodarca, nemôže byť delegované; keďže delegovanie právomoci preto môže spočívať iba v dopĺňaní či pozmeňovaní častí legislatívneho aktu, ktoré nie sú podstatné; keďže výsledné delegované akty prijaté Komisiou budú nelegislatívnymi aktmi so všeobecnou pôsobnosťou; keďže základným aktom sa musí výslovne vymedzovať cieľ, obsah, rozsah a trvanie tohto delegovania a stanoviť podmienky, ktorým delegovanie podlieha;
- B. keďže s cieľom stanoviť praktické opatrenia a dohodnuté objasnenia a preferencie, ktoré sa vzťahujú na delegovanie legislatívnej právomoci v súlade s článkom 290 ZFEÚ, Európsky parlament, Rada a Komisia uzavreli v záujme bezproblémového výkonu delegovanej právomoci a účinnej kontroly tejto právomoci Európskym parlamentom a Radou spoločnú dohodu o delegovaných aktoch;
- C. keďže v zmluvách sa ustanovuje, že členské štáty majú prijať všetky opatrenia vnútroštátneho práva potrebné na vykonanie právne záväzných aktov Únie; keďže však v prípade, keď sú na vykonávanie právne záväzných aktov Únie potrebné jednotné podmienky, majú sa týmito aktmi preniesť na Komisiu vykonávacie právomoci (a v istých výnimočných prípadoch na Radu), ako sa ustanovuje v článku 291 ZFEÚ; keďže v prípade, keď je podľa základného aktu potrebné, aby prijatie vykonávacích aktov Komisiou podliehalo kontrole členských štátov, základný akt by mal na Komisiu preniesť príslušné vykonávacie právomoci v súlade s nariadením (EÚ) č. 182/2011; keďže vo vyhlásení priloženom k uvedenému nariadeniu vyjadrila Komisia kľúčový záväzok k nalievavému zosúladieniu *acquis* s novým systémom delegovaných a vykonávacích aktov, ktorý sa má dokončiť počas tohto legislatívneho obdobia, vrátane základných aktov týkajúcich sa regulačného postupu s kontrolou;
- D. keďže zákonodarca má určiť v jednotlivých prípadoch mieru podrobnosti každého legislatívneho aktu, a tým aj to, či sa má na Komisiu delegovať nejaká právomoc prijímať delegované akty, ako aj to, či budú potrebné právomoci na zabezpečenie jednotných podmienok na vykonávanie legislatívneho aktu; keďže prenesenie takýchto delegovaných či vykonávacích právomocí nie je nikdy povinné; keďže o takomto prenesení právomocí by sa však malo uvažovať vtedy, keď je potrebná flexibilita a efektívnosť, ktoré nemožno zabezpečiť prostredníctvom riadneho legislatívneho postupu; keďže rozhodnutie o prenesení delegovaných či vykonávacích právomocí musí vychádzať z objektívnych faktorov, ktoré musia umožniť súdne preskúmanie prijatého riešenia; keďže absencia judikatúry o článku 290 ZFEÚ a kritériách v ňom uvedených spôsobila, že pre Európsky parlament a Radu je ťažšie dohodnúť sa na stanovení deliacej čiary medzi vykonávacími a

delegovanými aktmi;

- E. keďže delegovanie právomocí na Komisiu nie je len technický problém, ale môže zahŕňať otázky, ktoré majú pre občanov Únie a spotrebiteľov, podniky a celé odvetvia zásadný politický význam pre ich prípadný sociálno-hospodársky vplyv, vplyv na životné prostredie a zdravie;
- F. keďže v legislatívnych rokovaníach o mnohých dokumentoch sa preukázalo, že inštitúcie si vykladajú isté otázky odlišne; keďže v súlade s článkom 37a rokovacieho poriadku môžu parlamentné výbory pri preskúvaní návrhu, ktorý obsahuje delegované akty, požiadať Výbor pre právne veci o stanovisko; keďže Konferencia predsedov schválila 13. januára 2012 spoločnú pozíciu a 19. apríla 2012 schválila horizontálny prístup, ktorý majú jednotlivé výbory presadzovať s cieľom prekonať rozdiely v názoroch; keďže je potrebné, aby Európsky parlament posilnil spoločnú pozíciu tým, že stanoví svoje vlastné kritériá na uplatňovanie článkov 290 a 291 ZFEÚ, a tým, že sa bude snažiť dospieť s Radou a Komisiou k dohode o týchto kritériách;

### ***Kritériá na uplatňovanie článkov 290 a 291 ZFEÚ***

1. nazdáva sa, že Európsky parlament by pri uplatňovaní článkov 290 a 291 ZFEÚ mal sledovať tieto nezáväznú kritériá; tento zoznam kritérií by sa nemal považovať za vyčerpávajúci:
  - o záväznej a nezáväznej povahe opatrenia sa musí rozhodnúť na základe jeho charakteru a obsahu; podľa článku 290 ZFEÚ možno delegovať iba právomoc prijímať právne záväznú opatrenia;
  - Komisia môže meniť legislatívne akty iba prostredníctvom delegovaných aktov. Zahŕňa to aj zmenu príloh, pretože prílohy sú neoddeliteľnou súčasťou legislatívneho aktu. Prílohy sa nemajú dopĺňať alebo vypúšťať s cieľom iniciovať použitie delegovaných aktov lebo sa ich využitiu vyhnúť; ak sa zákonodarca nazdáva, že by istý text mal byť neoddeliteľnou súčasťou základného aktu, môže sa rozhodnúť zahrnúť tento text do prílohy. Týka sa to najmä zoznamov alebo registrov povolených výrobkov alebo látok v Únii, ktoré by mali v záujme právnej istoty zostať neoddeliteľnou súčasťou základného aktu, v prípade potreby vo forme prílohy. Opatrenia zamerané na ďalšie vymedzenie presného obsahu povinností uvedených v legislatívnom akte sú koncipované tak, aby základný akt doplnili o nepodstatné prvky;
  - opatrenia vedúce k výberu priorít, cieľov alebo očakávaných výsledkov by sa mali prijímať prostredníctvom delegovaných aktov, ak sa zákonodarca rozhodne, že ich nezahrnie do samotného legislatívneho aktu;
  - opatrenia určené na ustanovenie (ďalších) podmienok, kritérií alebo požiadaviek, ktoré sa musia splniť, – a ich plnenie musia zabezpečiť členské štáty či iné osoby alebo subjekty, ktorých sa právne predpisy priamo týkajú – zmenia vo svojej podstate obsah právnych predpisov a doplnia nové predpisy so všeobecnou pôsobnosťou. Z tohto dôvodu sa môže vytvorenie takýchto ďalších pravidiel alebo kritérií dosiahnuť iba prostredníctvom delegovaného aktu. Naproti tomu uplatňovanie predpisov či kritérií už ustanovených v základnom akte (alebo v budúcom delegovanom akte) môže byť stanovené prostredníctvom vykonávacích aktov bez toho, aby sa zmenila podstata práv

či povinností z nich plynúcich a bez toho, aby viedli k ďalším politickým rozhodnutiam;

- za istých okolností je Komisia splnomocnená prijať ďalšie záväzné predpisy so všeobecnou pôsobnosťou, ktoré svojou podstatou ovplyvňujú práva či povinnosti stanovené v základnom akte. Tieto opatrenia vo svojej podstate doplnia opatrenia stanovené v základnom akte, a tým ďalej spresnia politiku Únie. Tento krok možno dosiahnuť iba prostredníctvom delegovaného aktu;
- v závislosti od štruktúry predmetného finančného programu by sa nepodstatné prvky, ktoré menia alebo dopĺňajú základný akt, najmä také, ktoré sa týkajú špecifických technických záležitostí, strategických záujmov, cieľov, očakávaných výsledkov atď., mohli prijať prostredníctvom delegovaných aktov, pokiaľ nie sú zahrnuté v základnom akte. Zákonodarca môže rozhodnúť o možnosti prijatia prostredníctvom vykonávacích aktov iba v prípade prvkov, ktoré neodrážajú žiadnu ďalšiu politickú orientáciu alebo orientáciu v oblasti politik;
- opatrenie určujúce druh informácií, ktoré sa majú podľa základného aktu poskytnúť (t.j. presný obsah informácií), vo všeobecnosti doplnia povinnosť poskytovať informácie a malo by sa uskutočňovať prostredníctvom delegovaného aktu;
- opatrenie určujúce úpravu poskytovania informácií (t.j. formát) obvykle nerozširuje povinnosť poskytovať informácie. Namiesto toho takéto opatrenie umožňuje jednotné vykonávanie. Tento krok by sa preto mal vykonávať vo všeobecnosti prostredníctvom vykonávacích aktov;
- opatrenia ustanovujúce postup (t.j. spôsob vykonávania alebo presadzovania) sa môžu stanoviť v delegovanom alebo vykonávacom akte (alebo dokonca byť podstatným prvkom základného aktu) v závislosti od ich obsahu, kontextu a povahy ustanovení uvedených v základnom akte. Opatrenia ustanovujúce prvky postupov, zahrňujúce ďalšie nepodstatné politické rozhodnutia s cieľom doplniť legislatívny rámec ustanovený v základnom akte, by sa vo všeobecnosti mali stanoviť v delegovaných aktoch. Opatrenia stanovujúce podrobnosti postupov s cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania povinnosti ustanovenej v základnom akte by vo všeobecnosti mali byť vykonávacími opatreniami;
- pokiaľ ide o postupy, možno splnomocnenie určovať metódy (t.j. pravidelné a systematické spôsoby vykonávania) či metodológiu (t.j. pravidlá na určenie metód) zabezpečiť delegovanými či vykonávacími aktmi v závislosti od obsahu a kontextu;
- delegované akty by sa vo všeobecnosti mali používať vtedy, ak základný akt prenecháva Komisii značný priestor pre vlastné rozhodovanie o doplnení legislatívneho rámca stanoveného v základnom akte;
- povolenia môžu byť opatrenia so všeobecnou pôsobnosťou. Ide napríklad o situáciu, keď sa rozhodnutia týkajú povolenia alebo zákazu použiť konkrétnu látku v potravinách, kozmetických výrobkoch, atď. Tieto rozhodnutia sú všeobecné, pretože sa týkajú akéhokoľvek prevádzkovateľa, ktorý mieni túto látku používať. V takýchto prípadoch, ak sa rozhodnutie Komisie v plnej miere opiera o kritériá obsiahnuté v základnom akte, by mohlo ísť o vykonávací akt; ak však kritériá stále umožňujú

Komisii prijať ďalšie nepodstatné/sekundárne politické rozhodnutia alebo rozhodnutia v oblasti politik, takéto povolenie by malo byť delegovaným aktom, pretože by mohlo doplniť základný akt;

- legislatívnym aktom možno na Komisiu iba delegovať právomoc prijímať nelegislatívne akty so všeobecnou pôsobnosťou. Opatrenia s individuálnou pôsobnosťou nemožno preto prijímať prostredníctvom delegovaných aktov. Akt má všeobecnú platnosť, ak sa uplatňuje na objektívne určené situácie a má právne účinky na kategórie osôb uvedené všeobecným a abstraktným spôsobom;
- vykonávacími aktmi by sa nemalo pridávať žiadne ďalšie politické smerovanie a právomoci udelené Komisii by nemali poskytovať žiaden významný priestor na vlastné rozhodovanie;

### ***Všeobecné pripomienky***

2. naliehavo žiada Komisiu a Radu, aby sa zapojili do rokovaní s Európskym parlamentom s cieľom dospieť k dohode o vyššie uvedených kritériách; nazdáva sa, že toto možno dosiahnuť v rámci revízie medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe právnych predpisov, ktorá by zahŕňala takéto kritériá;
3. znovu pripomína rozhodnutia, ktoré prijala Konferencia predsedov na svojich zasadnutiach 13. januára 2011 a 19. apríla 2012 v súvislosti s delegovanými a vykonávacími aktmi, a zdôrazňuje, že Európsky parlament by mal v súvislosti so všetkými právomocami delegovanými na Komisiu, ktoré spĺňajú kritériá stanovené v článku 290 ZFEÚ, vždy trvať na používaní delegovaných aktov a že na programe hlasovania plenárneho zasadnutia, výsledkom ktorého je dohoda, by nemali byť dokumenty, v ktorých nie sú zaručené inštitucionálne práva Európskeho parlamentu týkajúce sa začlenenia delegovaných aktov; zdôrazňuje, že Európsky parlament by mal už na začiatku rokovaní označiť otázku delegovaných a vykonávacích aktov za hlavnú inštitucionálnu otázku pre Európsky parlament;
4. vyzýva Komisiu, aby v budúcnosti výslovne a dôsledne odôvodňovala, prečo v legislatívnom návrhu navrhuje delegovaný akt alebo vykonávací akt a prečo považuje obsah právnej úpravy za nepodstatný; pripomína, že z ustanovení článkov 290 a 291 ZFEÚ je zrejmé, že úlohou delegovaných a vykonávacích aktov je riešiť rôzne potreby, a preto sa nemôžu navzájom nahrádzať;
5. je presvedčený, že s cieľom posilniť pozíciu svojich spravodajcov pri legislatívnych rokovaníach by sa mala častejšie uplatňovať možnosť požiadať o stanovisko Výbor pre právne veci podľa článku 37a rokovacieho poriadku;
6. vyjadruje vážne znepokojenie nad tým, že zosúladenie *acquis* Lisabonskej zmluve sa štyri roky od jej nadobudnutia platnosti stalo realitou iba čiastočne; víta skutočnosť, že Komisia predstavila najnovšie návrhy na zosúladenie zostávajúcich legislatívnych aktov, v ktorých sa ustanovuje používanie regulačného postupu s kontrolou; zdôrazňuje však, že treba čo najskôr začať rokovania o týchto návrhoch s cieľom dokončiť túto úlohu do konca tohto volebného obdobia; nazdáva sa, že s článkom 290 ZFEÚ by mali byť zosúladené minimálne všetky prípady, na ktoré sa doposiaľ vzťahoval regulačný postup s kontrolou, keďže opatrenia regulačného postupu s kontrolou sú takisto opatrenia so všeobecným rozsahom pôsobnosti, určené na zmenu nepodstatných prvkov základného aktu okrem iného

prostredníctvom vypustenia niektorých týchto prvkov alebo doplnenia základného aktu o nové nepodstatné prvky; súčasne vyzýva Radu, aby dosiahla pokrok pri rokovaní o týchto osobitných návrhoch na zosúladenie, ktoré sú zdržiavané i v Rade, vrátane návrhov v oblasti poľnohospodárstva a rybníctva;

7. vyjadruje znepokojenie nad tým, že napriek skutočnosti, že v istých prípadoch to môže byť dobré riešenie, v dôsledku systematického zachovávaní všetkých prvkov politiky v základnom akte by mohlo používanie článku 290 ZFEÚ ako cenného prostriedku racionalizácie legislatívneho procesu stratiť svoj zmysel, hoci práve toto bol jeho pôvodný účel s cieľom zabrániť mikroriadeniu a náročnému a zdĺhavému postupu spolurozhodovania; zdôrazňuje, že tento prístup by sa v niektorých prípadoch uplatňoval mimoriadne ťažko, napríklad v odvetviach, v ktorých sa technológie nachádzajú ešte len vo fáze vývoja;
8. zdôrazňuje, že v prípadoch, keď sa prijalo rozhodnutie používať vykonávacie akty, by rokovacia skupina Európskeho parlamentu mala starostlivo posúdiť, ktorý druh kontroly členskými štátmi je potrebný a či by sa mal použiť konzultačný postup alebo postup preskúmania; zdôrazňuje, že v prípade použitia postupu preskúmania by mali rokovacie skupiny Európskeho parlamentu súhlasiť s tzv. doložkou o situácii bez stanoviska len vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch, keďže na základe tejto doložky Komisia nemôže prijať návrh vykonávacieho aktu v prípade, keď výbor, ktorý pozostáva z predstaviteľov členských štátov a ktorému predsedá Komisia, neposkytne stanovisko;
9. odporúča Komisii, aby nezneužívala delegované akty na opätovné otvorenie diskusií o záležitostiach, ktoré boli schválené na politickej úrovni v rámci dialógu; poukazuje na to, že právomoc prijímať delegované akty by sa mala Komisii udeľovať iba na obmedzený čas;
10. nabáda svoje výbory, aby v rámci svojich príslušných oblastí zodpovednosti úzko sledovali využívanie delegovaných a vykonávacích aktov; preto žiada Komisiu, aby zlepšila administratívne mechanizmy na postupovanie a predkladanie dokumentov týkajúcich sa delegovaných aktov vrátane prípravných dokumentov s cieľom zabezpečiť aspoň takú istú úroveň informácií a transparentnosti ako pre existujúci register vykonávacích aktov a zaručiť súbežný tok informácií Európskemu parlamentu a Rade ako zákonodarcovi;
11. sa domnieva, že sa dosiahol výrazný pokrok pri zabezpečovaní rýchleho postupovania delegovaných aktov gestorským výborom, čo malo následne pozitívny vplyv na výkon práva poslancov na kontrolu;
12. pripomína politickú zodpovednosť zákonodarcu a potrebu pravidelne a včas zapájať Európsky parlament do prípravnej fázy delegovaných aktov; vyzýva Komisiu, aby v plnej miere informovala Európsky parlament vrátane spravodajcu pre predmetnú vec o plánovanom harmonograme, stretnutiach skupín odborníkov a obsahu pripravovaných delegovaných aktov vrátane poskytovania prístupu k relevantným databázam Komisie, napr. databáze CIRCA;
13. nalieha na Komisiu, aby v celom rozsahu dodržiavala odsek 15 Rámcovej dohody o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou, okrem iného prostredníctvom zjednodušenia postupu pozývania expertov Európskeho parlamentu na zasadnutia s národnými expertmi, ak o to požiadal gestorský parlamentný výbor; uznáva, že na základe účasti odborníkov z Európskeho parlamentu na týchto zasadnutiach môže byť Komisia pozvaná na schôdzu do Európskeho parlamentu na účely ďalšej výmeny názorov

na prípravu delegovaných aktov; nalieha na Komisiu, aby uplatňovala odsek 15 rámcovej dohody tiež na tie časti zasadnutí členských štátov a Komisie, na ktorých sa diskutuje o otázkach iných než vykonávacie akty v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011;

14. zastáva názor, že čas medzi postúpením konečných návrhov vykonávacích aktov a ich prijatím Komisiou je často príliš krátky, čo neumožňuje Európskemu parlamentu vykonávať primeraný dohľad; preto nalieha na Komisiu, aby v plnej miere rešpektovala práva Európskeho parlamentu na kontrolu konečného návrhu vykonávacích aktov počas jedného mesiaca, a to v súlade s dohodou medzi Európskym parlamentom a Komisiou z roku 2008 o komitologickom postupe;
15. žiada vyčleniť dostatočné technické a personálne zdroje na delegované a vykonávacie akty s cieľom zaručiť okrem iného účinné poskytovanie informácií na vnútornej úrovni; sa domnieva, že distribuovanie delegovaných aktov medzi poslancov prostredníctvom informačného bulletinu uľahčuje kontrolu týchto aktov a poslancom umožňuje, aby včas vyjadrovali námietky;
16. odporúča, aby bol v každom výbore vymenovaný stály spravodajca pre delegované a vykonávacie akty, aby sa zaručil súlad medzi príslušným výborom a ostatnými výbormi; sa domnieva, že podobné otázky sa musia riešiť koherentným spôsobom, pričom treba zachovať požadovanú flexibilitu;
17. víta skutočnosť, že odborníci Komisie sa budú môcť zúčastniť na informačných schôdzkach s poslancami, pretože sa ukázalo, že organizovanie takýchto schôdzí v dostatočnom predstihu pred prijatím delegovaných aktov je užitočné pri objasňovaní kľúčových aspektov týchto aktov a uľahčuje prácu Európskeho parlamentu pri posudzovaní príslušného aktu;
18. naďalej vyzýva členov rokovacích skupín, aby najmä pri vypracovaní správy pre príslušný výbor po každom trialógu podľa článku 70 ods. 4 rokovacieho poriadku venovali osobitnú pozornosť delegovaným a vykonávacím aktom;

### ***Pripomienky týkajúce sa konkrétnych záležitostí***

#### *Poľnohospodárstvo a rybnárstvo*

19. vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že zosúladňovacie spisy týkajúce sa významnej legislatívy v oblasti poľnohospodárstva a rybnárstva boli blokováné Radou po neúspechu rokovaní na neformálnych trialógoch a v prvom čítaní v Európskom parlamente; zdôrazňuje, že príčiny tejto situácie sa často spájajú s neochotou Rady využívať delegované akty; poznamenáva, že iba v kontexte úplného legislatívneho postupu v súvislosti s reformou SPP a SRP bolo možné nájsť riešenie na zosúladnenie, s ktorým súhlasili obe strany, aj keď na niektorých ustanoveniach by sa dalo dohodnúť iba pod podmienkou, že nebudú znamenať precedens; naliehavo vyzýva Radu, aby pokročila, pokiaľ ide o nevyriešené zosúladňovacie spisy, aby sa mohli postupy ukončiť pred koncom súčasného volebného obdobia;

#### *Rozvojová spolupráca*

20. pripomína, že najmä v prípade nástroja financovania rozvojovej spolupráce Európsky parlament od roku 2006 uplatňuje postup „demokratickej kontroly“ v podobe politického dialógu s Komisiou o návrhoch opatrení; poznamenáva však, že skúsenosti Európskeho

parlamentu s týmto postupom sú rôzne a že jeho vplyv na rozhodnutia Komisie je obmedzený;

21. upozorňuje, že vykonávacie akty v oblasti rozvojovej spolupráce sú často založené na predchádzajúcich konzultáciách s tretími stranami, v dôsledku čoho sú zmeny v neskoršej fáze oficiálneho komitologického postupu zložitejšie; preto zdôrazňuje, že skoršie informovanie Európskeho parlamentu a dialóg s ním by bol dôležitým krokom smerom k účinnejšiemu využívaniu kontrolných právomocí Európskeho parlamentu;

#### *Hospodárske a menové záležitosti*

22. poukazuje na skutočnosť, že v oblasti finančných služieb sa v nariadeniach o európskych orgánoch dohľadu zavádzajú regulačné technické predpisy a vykonávacie technické predpisy, na základe ktorých európske orgány dohľadu predkladajú regulačné technické predpisy a vykonávacie technické predpisy Komisii na prijatie; zastáva názor, že vzhľadom na technickú spôsobilosť a odbornú kvalifikáciu európskych orgánov dohľadu by delegované akty mali mať skôr formu regulačných technických predpisov než riadnych delegovaných aktov vždy, pokiaľ je to možné; sa tiež nazdáva, že Komisia by mala aj pred prijatím bežných delegovaných aktov požiadať príslušný európsky orgán dohľadu o odborné poradenstvo k obsahu týchto aktov;
23. poukazuje na to, že podľa niektorých legislatívnych aktov je možné predĺžiť lehotu na preskúmanie regulačných technických predpisov o ďalší mesiac vzhľadom na ich objem a zložitosť, a nazdáva sa, že takáto flexibilita by sa mala stať všeobecným pravidlom; okrem toho poukazuje na to, že zákonodarca stanovil v prípade všetkých delegovaných aktov v oblasti finančných služieb trojmesačné kontrolné obdobie, ktoré možno predĺžiť o ďalšie tri mesiace, a nazdáva sa, že táto prax by sa mala rozšíriť aj do iných komplexných oblastí;
24. zdôrazňuje, že dojednania, podľa ktorých nemôže byť predložený žiaden delegovaný akt počas obdobia pracovného útlmu Európskeho parlamentu, by sa mali vzťahovať aj na regulačné technické predpisy;
25. je presvedčený, že výzva na zapojenie zúčastnených strán do skupín zúčastnených strán v rámci európskeho orgánu dohľadu by mala byť zverejnená s dostatočným predstihom (najmenej dva mesiace) prostredníctvom rôznych komunikačných prostriedkov a dodržiavať jasný a zracionalizovaný postup, čím sa zabezpečí, že sa prihlási široká škála kandidátov; pripomína, že v súlade s ustanoveniami príslušných právnych predpisov je potrebné, aby boli skupiny zúčastnených strán v rámci európskeho orgánu dohľadu vyvážené;

#### *Zamestnanosť a sociálne veci*

26. pripomína, že v oblasti zamestnanosti a sociálnych vecí Európsky parlament pred Súdny dvorom napadol platnosť rozhodnutia EURES s cieľom hájiť svoje výsadné práva;

#### *Občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci*

27. vyzýva Komisiu, aby do svojho pracovného programu zahrnula návrhy na zmenu všetkých právnych aktov bývalého tretieho piliera s cieľom zosúladiť ich s novou hierarchiou noriem a aby rešpektovala právomoci, kompetencie a právo na informácie Európskeho parlamentu týkajúce sa delegovania právomocí na Komisiu podľa Lisabonskej zmluvy; zdôrazňuje, že



na to bude potrebné individuálne posúdiť každý právny akt, aby sa určili rozhodnutia, ktoré musí – ako podstatné prvky – prijať zákonodarca, a to najmä v prípadoch, keď sa dotýkajú základných práv príslušných osôb, a tiež rozhodnutia, ktoré možno považovať za nepodstatné (pozri rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-355/10);

28. upozorňuje na skutočnosť, že napriek tomu, že Lisabonská zmluva je už dlhší čas v platnosti, Rada naďalej prijíma právne akty na základe ustanovení bývalého tretieho piliera, takže Európsky parlament je nútený podávať žaloby na Súdnom dvore;

o

o o

29. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a parlamentom členských štátov.